

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАїнські робітничі вісти

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Реклація за оголошення не відповідає.

РЕПАРАЦІЙНІ СВАРКИ.

Вже три тижні засідає в Гаазі, в Голандії, аліансько-німецька репараційна конференція, яка не може ніяк погодитися...

П'ять місяці сиділи в Парижі аліансько-німецькі фінансові експерти та торгувалися над тим, скільки здержати з Німеччини репарації...

Гонорейбд Піапіл Сноуден ще перед розвизанням старого парламенту сказав, що Консервативний уряд Балдвіна нищить країну своїми уступками Франції й Італії в репараційних справах...

Зараз Сноуден є на конференції в Гаазі на сумі і печалю французьких, італійських та американських кредиторів.

Франція обурена. Італія невдоволена. Америка в кулак посміхається, дивлячись, як починають битися там, де вони не можуть рушити ніг.

Ще в 1920 році на конференції в Спа вирішено було, що з тих репарацій, що їх аліанти доставлятимуть з Німеччини, Франція має діставати 50 процент (пововину).

Але то був Лойд Джордж, а не Сноуден. Лойд Джордж був ліберал, а Сноуден — соціаліст. Соціаліст Сноуден підрахував, що через війну англійські капіталісти втратили величезні ринки.

Соціаліст Сноуден аж за голову півнеє. Чим же ми, мовляв, заплатимо 4 мільярди доларів Морганові?

Ось ті всі капіталістичні суперності знову сплинули на поверхню на конференції в Гаазі. Згоду, до якої прийшли капіталістичні експерти після півнісничої сварки в Парижі, як я зиком зливаю.

Останні телеграми доносять, що аліантські експерти вже наїшли вихід. Ту суму додаткових 400 мільйонів марок (\$23,820,000) річно, що її зажадав Сноуден, вони рішили звальити на ладі Німеччини.

Коли Сноуденіві закинули на конференції, що навіть самі англійські капіталісти були значно м'ягкосердечніші, не лади пади до зорота, як соціаліст, то він відповів, що уряд МекДоналда цілком притримується політики Балдвіна і що Сноуден займає зараз на конференції таке саме становище, яке займав лорд Кашенден, голова англійської делегації, в осені 1928 року на репараційній конференції в Женеві.

Така то історія. Соціаліст Сноуден заявляє, що його уряд займає те саме становище, що й займав консервативний уряд Балдвіна. Зрештою про це не потрібно навіть Сноудену запевнень. Уряд МекДоналда кинув вже до коша одну із

своїх точок виборчої програми, якою він апелював до виборців, а саме — визнання Радянського Союзу. Коли прийшло до справи, то він сказав: заплатіть царські борги нашим капіталістам і заперестаньте проти їх імперіалістичних замірів пропаганду.

Справу безробіття уряд МекДоналда розв'язує також по рецепти консервативного уряду, тільки в ширших розмаїях. Минулого року уряд Балдвіна привіз був на живна до Канади 10,000 англійських безробітних гірників, а зараз бачимо, що до Канади прибув МекДоналдів міністр безробіття Томаг який має розглянути справу про перевезення до Канади кількості тисяч англійських безробітних.

Ніякий капіталістичний уряд — ні ліберальний, ні консервативний — не рятує так завзято інтересів англійських капіталістів, як їх рятує уряд МекДоналда. Це тверде вже всім свідомим робітникам. І не дарма-ж ціла британська капіталістична преса так завзято підтримує політику МекДоналда.

ТОРОНТОНСЬКЕ ПОБОЄВИЩЕ І ПУБЛИЧНА ОПІНІЯ.

«Демократія все покликаться у важких випадках на публічну опінію. О, публічна опінію — над все! Годос народу — Годос божий!»

В перших днях безробіття після погрому публічних голос, рефер та боки в Кінс парку в Торонто публічна опінію загворила. Навіть дуже гоголо загворила.

«Геть Дрепера!» — домагалася. Цялу поліційну комісію зміняти, бо вона наоносо ганьбу Торонто, ціли харадійській та британській демократії — писала «The Toronto Daily Star».

Сержант-мейор Стені Фулер, що мешкає на 101 Eglinton Ave., в Торонто, вестраїлеш що був на семи війнах, що сам колес був поліаєм, оповів 15-серпня рано репортерам «Star» таке:

«Я є один з той череди, яку поліція гнала. Я пішов побачитися з приятелем, не знаючи, що там буде мити.»

«Кісна й моториклева поліція гнала й біла людей, коли я зліз на университетській вулиці. Коли я зліз із стріт кар, поліція й мене погнала.»

«Кісна поліція наїхав на мене. Гоні до чорта з парку! Закривав вні.»

«Я є льовільний горожанин, я не комуніст, я їду до свого приятеля. Я хотів побачити льовільний горожанин.»

«Ти гони до чорта з парку!» — закривав знову поліція і вдарив мене два рази трупним кімцем пухака свого нагата.»

«Я маю срібну пшсту в громадях, я не здоровий. Я гонув виткати за тупово. Поліція гнала нас кінди й моториклеми. Один чоловік лежав на дорозі, але я не стинився, щоб побачити, що з ним сталося.»

«Другий чоловік, що разом зліз зі мною з трамваю, гарпо одити і поважний, дістав кулаком в обличчя його також погналі. Я думаю, що я знову в Африці (Фулер був в Африці в часі англо-бурскої війни).»

Фулер пише «Star», є рекрутційним чемпіоном в доміні, він в часі світової війни завербував до армії 10,000 коновірів. Він сам служив в армії 40 літ.

«Star». Той «Star» знову посилає свого репортера до Фулдера. Репортер знову його питає, чим же йому з газети все те, що він перш оповідав і питає, чи це правда.

Фулер знову оповідає те саме, як позиція людей білих, як його бачили т. д.

Чому ж ти сказав таке заприсяжене звання? — питає репортер.

На не він репортерові пошисив, що все попередне він загворив під свіжм вражінням, що його самого тоді ще боліло, а зараз він зрозумів, що поліція була в скрутному положіні й мусила так поступати.

Значить — сам набрав, бачи, як другі набрали, двом газетам про не розповів і зараз нега перед репортерами не заперече, а заприсяжене звання складає, що «Я не бачи, чи поліція когось біла».

Це є враз зразок «публічної опініі».

«Або ось ще другий зразок. Хлопець Дік Фуллер з трима товаришами пішов до Кінс парку побачитися, що там робиться. Коли поліція погналася за народом, він також почав втікати з товаришами.»

«Ми стояли на північно-західному розі улиці Универсітетської й Каледж — каже хлопець — Шеф поліції Дрепер стовп піть ярдів від нас. Ми всі були певні що це він. В той саме час поліція вшформіла і в цивільному гнала людей в полуднево-східному напрямі коло памітника.»

«Поліція в цивільному подала ударом чоловіка на землю. Чоловік пробував стати на ноги, але не міг. Я бачи, як поліція вдарив його що найменше два рази.»

«Ми бачили цей інцидент дуже добре, бо улица була опішнена і всі бачили це. Якшо шеф Дрепер цього не бачи, то він мусив бути спляний, бо-ж він стовп близько нас і ми всі це бачи.»

«Навіне прийшов інспектор (поліція), поговорив з шефом, і він сів у свій автомобіль і поїхав.»

Фуллер сказав, що його три товариші можуть потвердити все, що він сказав, бо вони бачили шефа — поліції Дрепера такбаж.

Лише годос пролетарської революційної армії здвентіє. Лише свідомого пролетаря очі тоді далеко бачуть і вуха чуйні. Бо він знає за що бореться й що його в цій боротьбі чекає.

Там, де провадиться клясова боротьба і де побіджені слабі, а побідники грубою силою заставляють, що «так було й так буде» — там публічна опінію глухше й спляне.

ВАРШАВСЬКИЙ ПШК.

Варшавський з'їзд закордонних поляків (себто поляків, що живуть поза межами Польщі) закінчився, і як і треба було сподіватися, з нього вийшов протестівський пшик.

Головне завдання цього з'їзду полягло в тому, щоби утворити хоч би про людське око національну єдність поляків усього світу. Насправді ж з'їзд довів, що такої єдності немає. Те, що не донесли на з'їзд делегати з Радянського Союзу, викликало обурення польських трудящих і це більше підкреслює суттєво безодню, яка лежить між польським фашистським урядом та польською людністю, що живе в межах Радянського Союзу.

Серед усіх європейських держав Польща особливо відраіняється переслідуванням національних меншостей, що живуть в межах Польщі і які складають майже половину білії людності Польщі.

Трудячі росіяни, українці, білоруси, німці, литовці і євреї терплять великі знущання від польського уряду, як у місті, так і на селі. В українських і білоруських селіні польська влада силоміць відбирає землю і роздає її за вірну службу» колішнім польським «новикам» — феєдфебелям та унтер-офіцерам, поліцаям і жан-дармам.

Цією брехнею фашистам обдурити нікого не вдасться, бо трудящі поляки мають в Радянському Союзі більше прав, ніж їхні брати — трудящі підпанським гнітом.

Кадимом націоналістичного дурману тепер, панове польські фашисти, нічого не куните.

БРІЯН -- НЕВИННА ДІВА МИРУ.

(Ця стаття написана з приводу пропозиції Бріана посередити між Рад. Союзом і Китаєм для встановлення миру.)

Мі Франції продовжується весела гра в довгі леги. Ми бачили вже кабинет Бріан-Пуанкаре, бачили й Пуанкаре-Бріана. Тепер перед нами кабинет Пуанкаре-Бріана.

Можливо ж ми не знаємо, чи Бріан закінчив, щоб боротися за мир, здійснити ефективний проект, «З'єднання Держав Європи і т. д. і т. д.»

Бріан — ще раз в ролі невинної дівки миру. Картина, зворушлива не менше, ніж той випадок, що трапився недавно у французькому місті Нансі з одного французького назвичайно скромного і безпечно шітовидого дивчюно Герієтою Шералью.

За високої чесності цієї дивчини і нечуваною скромністю відічній громадянин вибрав Герієту Шераль в кортдеву міста — високо почесне звання, що присуджується щорічно найпристойнішій дівчині.

Сам майор міста після сповненої максимального протосу промови вив Герієту на трибуну для вшанування.

Бурливі оплески і крики браво не втаїли на зворушене найскромнішу королеву міста, що вона тут таки, на трибуні, знепритомніла.

Знепритомніла, і тут таки на трибуні народила цілком здорового хлопчика.

Ми дуже потерпаємо, що найскромнішу і незайману діву миру — Бріану спіткає доля Герієти Шералі.

Підтоптана вже Бріанова діва миру народить хлопчика — війну. Ми бачимо сумніви в очах деяких довірливих душ.

Стогін національних меншостей стоїть по всій Польщі і скарги на польських панів спляються з усіх боків. Недобра слава Польщі, як гнобительки національних меншостей, відомо майже всьому світові.

Тому то польським фашистам так небажані були гості — делегати трудящих поляків Радянського Союзу, що мають всі підстави бути задоволеними своєю соціалістичною батьківщиною, де вони, рівноправні з всіми громадяни в загальні пролетарській родині народів Радянського Союзу.

Тому то й наслідки з'їзду нікчемні і жалюгідні. В своїй резолюції проти Радянського Союзу польські фашисти спляють привітання своїм землякам, які ніби перебували і перебувають під загрозою тиранії та Сибіру, за оборону своєї мови й віри».

Там же говориться, що поляків нібито позабавлено в Радянському Союзі всіх прав.

Кадилом націоналістичного дурману тепер, панове польські фашисти, нічого не куните.

Своїм брехнею фашистам обдурити нікого не вдасться, бо трудящі поляки мають в Радянському Союзі більше прав, ніж їхні брати — трудящі підпанським гнітом.

Кадимом націоналістичного дурману тепер, панове польські фашисти, нічого не куните.

КОЛЮЧКИ.

«Делегат рідної школи», який Ясичук мандрує по Злучених Державах і Канаді та збирає жертви на «рідно школу».

Після того, як оті «рідні школярі» порозбижали голови українським селянським делегатам на з'їзді у Львові, селяни перестали дати на «рідно школу» і пани мусили вислати свого делегата за океан людей дурити.

Варто, щоб українські робітничі й селяни запитали Ясичука, за що пописав панічкі порозбижали голови селянським делегатам. На все те, що пани називають рідним, треба дивитися краб червоної окуляри.

І як йому не соромно! І як тобі, Степане, такому молодому, обітаному хлопцю не соромно до іерки ходити?»

Та як боїш не холку! Глухому скажи. Якін же до чорта, як не ти мені на париток пазаєк, якийсьмо білі покотили перед Миколою у годиноку?»

Кітвиські прислів'я. Нездарість ходити тими диврами, що їх ми сімі ліпшемо відчинилими.

Для того, хто все робить у свій час, одні дещи партійного.

Здоється, що ті китаїські приповідки дуже прилашени до зметкування і у наших організаціях.

Робіть, як ліпше. (Парова вилка.) Де чоловік степом дорогою і стравити його розбишки.

В Радянському Союзі в полі й теор політи на платі долі, але руки короткі.

Кили тебе шпорано на зборах головами, то не думай, що ти вже розумний за всіх.

Не мав часу. І, як, за біблійним прикказом, верблюдові тяжко пройти крізь голкове вушко, так саме неможливо вірити, щоби голова воєної комісії Шнайдер позбавив голову фірми Шнайдера нових і нових заболень на гармати, мітрайлєсти танки.

А гармати, за французьким же прислів'ям, мають ту особливість, що після якоїсь перерви неодмінно починають стріляти.

Тяжело у шпінетісній англійській пресі, що 20. серпня судав Нобіл збсудив Степана чи Стіва Боршювача на 5 літ тюрми за підбуди револювера.

Корнїцький мав прийти до китаїського ресторана на Лугой спно, поселати й не заплатити. Але річ не в тім, що він не заплатив, може не мав чим заплатити; річ в тім, що він повод дрозити китаїшев револювером.

І за не дивя п'ять років. Прівав, як суд каже, Корнїцький мав вже за собою кримінальний рекорд — впад на китаїський ресторан в Едмонтон.

Дістали тільки літ тюрми за «безпачийні спіднок» — не дуже то похвално.

Кірка тенка. НОВИ ЧІСТІТУТИ ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ. Спроба організувати інститут заочного навчання на Україні повністю себе виправдала. Колегія Наркомосу вистовилась тепер за організацію нових двох інститутів заочного навчання — індустріального і селянсько-господарського.

